

gjelder landbruks- og selskapsloven. Det er en norsk og en hollandsk lov. Jeg for min del er stadig til i skogen. Man nok om det. I går var vi igjen ute og gikk en tur. Vi hadde bestemt oss for å gå til en slukt som vi hadde hørt så meget om og som lå omtrent halvannen times veg borte. Etter at vi hadde plukket noen av de jordbærene som vokste ved vegkanten, kom vi fram på hovedvegen, ca. 100 meter borte fra et vertshus.

Da oppdaget vi plutselig at det var høye herrer ute og reiste. Kuken var rød og ellers var det 8-10 sivile med følget. En godt kledd mann i den første vognen steg først ut. Vi gjenkjente ham med det samme. Vi stusset, og rent instinktmessig hevet vi armen til hilsen. Den fremmede stod et øyeblikk, og vinket så den eldste til seg, en ingeniør fra Oslo; og ropte: «Kom hit, hva slags folk

et vist seg at losom denne, gir e misbruk. Vi e foreteelse med ten og de alvor- r som vilde opp- en skuldé kunné De hører jo lenhetene at den ikke løser i egen er stråmang for antall tilfelle — ingelsesmulig- ital. ap til at myndig- orberedelse lovbe- r sikte på å kom- s. Det er også av ing at disse be- er så snart som av odelsretten ved i føres tilbake til å oppnå rasjoner- ler på bekostning s ut av sine gårder skgen er ikke den inne bebude at de hetene har ført

midlertidig lov om ventes i nær fram- rt også meningen å av jurister og rag å utarbeide taljert forslag om beste måte skal eldgamle odelsrett. ler vi her har nevnt svar med Nasjonal den bonde som sit- skal els den på Gården skal ikke stand for konjunk- lasjon, fra hvilket skriver seg, men s etc.

itt Folk

den norske skijegerbataljon til innsats. Glimt fra den siste militære „finpusning“ noen kilometer bak ildlinjen. Flere av de gamle frontkjemper i bataljonen til- delt krigsfor- tjenestekorset.

Den norske skijegerbataljon til innsats.

Glimt fra den siste militære „finpusning“ noen kilometer bak ildlinjen.

Flere av de gamle frontkjemper i bataljonen til- delt krigsfor- tjenestekorset.

Norsk speiderpatrolje på marsj gjennom skogene i Karelen. Flenden er observert og man må være forsiktig. (SS-PK. UII Tur.)

Nordfronten, mars. SS-PK. Den norske Skijegerbataljon har no lør lengst forlatt sin utdannelsesleir og reist fram til fronten. Noen kilometer unda ildlinjen foregår i disse dager den siste militære finpusning, før guttene går til sin vinterinnsats. De fleste av bataljonens norske offiserer har alle rede vært framme og fått sin tilid i resultatrike fektninger med bolsjevikene. De norske kjerntmenn har her på Nordfronten kommet i sitt rette element. Kraftig og hardfor må den være som skal mestre de oppgaver som uskogskrigen og det harde klima stiller. Men de frikeherdede ansikter som dukker fram i bunkerdørene garanterer for sunnhet og trivsel. Stor vekt blir det lagt på kroppspilen. Renallighet og orden er det første bud i hver eneste bunker. Med regel- messige mellomrom foretas «Seuna» eller finsk mønster. En avdeling har vært ute og hentet bjerkeved så Saunaen kan bli godt opplyrt. Snart står dampen som en glorie om den spesialbygde bunker. Nakne kroppar springer gjennom sneen og inn i edampede. Noen minutter etter er de ute igjen. Den glinsende huden plukes med bjerkeris til den rette, røde fargen er der. Den ideelle kroppsharding for en idrettsmann.

Akkompanjert av detonasjonene fra artilleristillingene foregår kompvælsene i det kuperte terrenget. Hver mann er for- steklassens utrustet. Pelsanoraker og luer, skinnførelse, benklær, norske skitover, spliketein og kvite Beigans ryggsekker. Våpnene må vaskes etter krigsforingen her opp. Karene er klare over hvilke oppgaver de i de neste dager går til og tar avlesene med alvor.

Sakte blir jaktkommandoen fram, de kvite kommandolederne går. Karene nesten usynlige mot den kvite bakgrunn. Med full opppakning arbeider de seg oppover høyden. Den unge kompanisjefen gir ordre ut ved å svinge skistaven i bestemte retninger — ikke et ord må roye avdelingen for ferdien som kan ligge bak hver en forhøyning. Sikringstroppene arbeider seg ut til sidene, angrepet mot stillingene inne i tykningen forberedes. Det glimter i de blankpussede våpen, maskinpistoler og geværer gjøres klar. Den årslange utdannelsesleid, gjør at hver mann vet hvordan han skal oppføre i de forskjellige situasjoner; alt går mekanisk, hver finnese er innøvd. Karene går i dekning graver seg ned i sneen. Maskingeværskytterne bygger opp sitt rede ved hjelp av skil og staver. Det er en trykkende stillhet før de første skiver skal lage inn mot flenden.

Kompanisjefen blåser av, gviselen er avsluttet. Skijegerne reiser seg, berører sneen av meste de interessent følger med i den angrepsretning som troppeløsten gir. Neste gang er det alvor, da gjelder det liv eller død.

Som en spesiell øvelse for å prøve gut-

fluffig fikk en av oss fotografert fram og bad om å få et bilde. Vi fikk straks tillatelse til dette, men for at alle nordmennene skulde komme med, måtte en herre i Rikemarskalkens følge foreta fotografieringen. Så enkelt og liketil gikk det for seg da fem norske rekrutter ble fotografert sammen med en av de største og mest berømte menn i vår tid. Jeg skal si vi sølte oss, og det kan vel ingen fortenke oss i. Det er ikke hver dag en opplever noe slikt!

Vi håper no at bildet må komme i Fritt Folk. Det vil sikkert ikke være noen dårlig reklame for Pansegrenaderregimentet. Vi har gått og snakket om dette og vi er enige om, at det ikke kan være dårlig stelt med Det stortyske Rike når en av dens fyrste menn ser så ube- kympet og fornøyd ut.

Heil og Sæl 8.9.44s.

— Det blir en ganske livlig møtevirksomhet i Vest-Viken denne måneden, forteller han. Førstkommende søndag skal vi ha et stort opplæringsmøte i Kinopaleet i Drammen for hovedorganisasjonen og samtlige særorganisasjoners tillitsmenn i Drammen og omliggende distrikter. Ved denne anledning vil ekspedisjonsjef Odd Vilg forelese over emnet «Forholdet lagfører — ordførers». Videre vil ekspedisjonsjef Grinde fra Landbruksdepartementet holde foredrag om «Bonde- og jordbrukspolitikken». I forbindelse med møtet arrangerer Ungdomsfylkingen en festlig tilstelning i Drammens Teater om ettermiddagen: «Norge i ord og toner». Det er ungdom fra Sør-Vestfold som her vil vise sine kunster.

I slutten av måneden får Hønefoss, Lier, Svelvik, Asgårdstrand, Nøtterøy og Sandar besøk av en kunstnerturné med sangeren Henrik Dahl samt kapellmester Selle og hans to døtre Karl og Mari som aktører. Den 24. mars arrangerer vi i samarbeid med Germaniske SS Norge en kveld i Drammens Teater, hvor stabsleder dr. Schjøren vil tale om «Den storgermaniske tanke». For øvrig blir det i de fleste lagsområder holdt vanlige møter. Endelig kan jeg nevne at det den 2. april blir arrangert et større opplæringsmøte i Larvik for tillitsmenn fra Sør-Vestfold.

Jentehirdens besøk på Krigslasarettet.

I tilknytning til vår nolle forleden om Romeriksgjentene som hadde besøkt våre sårete frivillige på Krigslasarettet, kan vi fortelle at Jentehirden i Stor-Oslo foretar slike besøk hver onsdag og søndag. Gjentene har da med seg forskjellige gaver, samtidig som de underholder med sang og musikk osv. Jentehirden er delt opp i fire avdelinger og hver avdeling har så etter tur fornyelsen av å få glede våre kjekke gutter.

tenes kondisjon og form, er innlagt om lag 20 km langrenn med full pakning. Løypen går i hardt, krevende terreng. Resultatet viser at nordmennene også fysisk er rustet for vinterens innsats. Løperne pigger fram mellom de kjempemessige nåletrærne, det knaker i greiner og skarens. Uten å ha latt seg ut det minste glir en kjent skiløper fra Wang inn som førstemann, de andre følger hakk i hel. De smiler fornøyd, formen er i orden. Alle teller de dagene til de skal fram i ildlinjen. De vet hva de duser til — og hvilket ansvar de har påtatt seg. Bataljonens grunnstamme danner de krigserfarne guttene fra Gust Jonassens kompani. Det er andre vinteren de går til kamp i Fjern-Karelen. Syv mann ble for kort tid siden tildelet det tyske krigsfor- tjenestekorset for sin uegennyttige innsats og sitt arbeid med å gjøre den norske bataljonen kampklar.

Så går de norske idrettsmenn til sine poster — de vil vise seg vokse for å danne en ubrytelig del av den finsk-tyske speidertur mot art.

SS-Krigskorrespondent Kolahus

...des særlig er det forbiatredes ikke den tyske hærskorpets med overkommandoens dyktig som er skyld i den søkkuffende v. En videre analyse av virkelig paniske interesser, idet den gubbe av «den amblyske omfat gures at def. h. g. g. ut. t. b. atskillig friksjon mellom Chærel mralitetet.

I Casino-dalen, hvor gjenn

Hvorfor jeg medlem av N

Fylkesleder Erling Leirhaugen i Sarpsborg.

Som en av de få norske hadde jeg det store hell å kunne oppholde meg i Tyskland, og der oppleve holdene under det nasjonale styre.

Etter alt det jeg hadde her heime om de fryktelige Det tredje rike med terror mot det arbeidende folk, v bange anelser jeg reiste.

Det jeg imidlertid fikk se med egne øyne, overbom at den hatefulle agitator drevet av våre aviser og var oppdeltet løgn og vroske mann og kvinne, gamn var glade over at de had statsledelse som hadde skorden og avskaffet arb. Jeg opplevde nasjonale Tyskland og ble overbevisbygger på det sanne i mofordi jeg selv tror på at mennesket vil seire, er j sosialist.

Da det hadde lykket arbeiderpartiregjeriing å fi i krigen «på den rette s landets skjebne etter det ble kjøpslatt mellom de t hestehandlerpolitikere, a som min enkle plikt å, og under Vilhoim Quislin å vte min skjerv til A. f. igjen Erlin

U
i
L

Darlt
ameri
Engla
plikt
stotte
dispo
når
målte